

DE NIEUWE TONEELBIBLIOTHEEK

Deze tekst is afkomstig van de online bibliotheek op www.denieuwetoneelbibliotheek.nl.

De rechten, inclusief en met name de rechten voor uitvoering, liggen voor alle teksten bij de auteur en het is dan ook verplicht om voor elke vorm van uitvoering toestemming bij de betreffende schrijver aan te vragen. Voor elke schrijver is het van groot belang om te weten of zijn teksten worden uitgevoerd, dus neem alstublieft bij elke lezing, encenering, bespreking in het onderwijs e.d. even contact op met de auteur! Het contact adres voor deze tekst is:

Schrijver	Jibbe Willems
Titel	Taxi
Jaar	2008
Uitvoering	Gasthuis Theater / Gastschrijvers / Joachim Robbrecht

Copyright (C) 2008 by Jibbe Willems

[TAXI]

JIBBE WILLEMS

13-03-08

TAXI
TROUBADOUR
VIVIAN

OUDERE POMPBEDIENDE
JONGERE POMPBEDIENDE

FRANK, RECHERCHEUR
EDDIE, RECHERCHEUR

*don't you know
little fool
you never can win
cole porter*

0

o.

*[Wanneer het klein venijn van de liefde
in het bloed is opgenomen
groeien er harde builen op de lever.
De nierfuncties falen
het zenuwcentrum hapert
en het hart zwelt op.
De liefde schijnt sterk te zijn
bestand tegen tijd
en tegen zwaartekracht.
Toch tikt de tijd door
laat de zwaartekracht zelfs
de lichtste dingen vallen
op den duur.
Een man die met liefde is vergiftigd
is geen mens meer
maar een spook
die aan zijn eigen gedachten is ontsnapt.
Hij kan niets meer doen,
alleen registreren hoe hij wordt voortgestuwd
als in een droom met wijdopen ogen.
Zo'n man is een man
op de verkeerde plaats
op de verkeerde tijd.]*

I

1. INT. NACHTCLUB IN GELUKKIGER TIJDEN

*[Een nachtclub in gelukkige tijden,
Vivian en Troubadour staan naast elkaar
delen een volgspot
en zingen hun liefde op het podium.
De spiegelbol zaait duizend diamanten
van licht door de ruimte
die rood is en warm
als het binnenste van een schede.]*

♪ VIVIAN EN TROUBADOUR –
[*So In Love*, Cole Porter]

Strange, dear, but true, dear,
when I'm close to you dear,
the stars fill the sky,
so in love with you am I...

2. EXT. TANKSTATION ZATERDAGNACHT (01:00)

*[Aan de rand van de stad
staat een tankstation.
De ramen zijn troebel
als de ziel van de stad.
Neon flikkert reclame
voor vergeten producten.
Een politiewagen rolt
uit het donker van de weg
en staat stil.]*

3. INT. POLITIEWAGEN ZATERDAGNACHT (01:00)

EDDIE – De koffie is hier niet te zuipen.

FRANK – Het zijn goede gasten.

EDDIE – Ik ga liever naar de Juicy Lucy.

FRANK – Voor de koffie?

EDDIE – Zwart, sterk en suikerzoet.

FRANK – Vijftig ballen voor een bakkie.

EDDIE – Je begrijpt wat ik bedoel.

FRANK – Hoe is het met je vrouw, Ed?

EDDIE – Zeikerd.

FRANK – Zet ze geen koffie meer voor je?

EDDIE – Makkelijk om een moraal te hebben als je elke avond alleen thuis zit.

FRANK – Het is nooit makkelijk een moraal te hebben, Ed, nooit.

*[Eddie, achter het stuur,
en Frank ernaast,
werken al jaren samen,
maar hebben elkaar
nooit echt leren kennen.
Mannen die alleen in de stiltes
die tussen hun praten vallen
iets durven zeggen over zichzelf.]*

EDDIE – Toch is de koffie hier niet te zuipen.

FRANK – Ik moet pissen. Als je door wil rijden, prima, maar dan pis ik in de wagen.

4. INT. NACHTCLUB IN GELUKKIGER TIJDEN

♪ VIVIAN EN TROUBADOUR –
Even without you
my arms fold about you.
You know, darling, why,
so in love with you am I...

5. EXT. TANKSTATION ZATERDAGNACHT (01:00)

*[Frank en Eddie stappen uit.
Ze rechten hun rug
en kraken hun gewrichten.
Ze lopen naar het stille tankstation.]*

EDDIE – Volgens mij zijn ze dicht.

FRANK – Ze zijn nooit dicht.

EDDIE – Het is anders erg donker binnen.

*[Frank zwaait de deur open.
Het belletje tinkelt.]*

FRANK – De deur is open. Hallo!?

[Eddie glijdt uit.]

EDDIE – Shit. Gadver.

FRANK – Wat?

EDDIE – Olie, of zoiets, er ligt olie op de vloer.

*[Frank pakt zijn zaklantaarn
schijnt Eddie bij.]*

FRANK – Ed...

EDDIE – Ja?

FRANK – Volgens mij is dat geen olie...

6. INT. NACHTCLUB IN GELUKKIGER TIJDEN

♪ VIVIAN EN TROUBADOUR –
In love with the night mysterious
the night when you first where there,
in love with my joy delirious
when I knew that you could care...

7. INT. TANKSTATION ZATERDAGNACHT (01:00)

*[Frank en Eddie lopen door het tankstation,
ze lichten zichzelf bij met hun lantaarns.]*

FRANK – Hoeveel?

EDDIE – Ik zie er drie. Vier.

FRANK – Hier nog eentje.

EDDIE – Gadverdamme...

FRANK – Godverdomme...

8. INT. NACHTCLUB IN GELUKKIGER TIJDEN

♪ VIVIAN EN TROUBADOUR –
So haunt me and hurt me,
deceive me, desert me,
I'm yours 'till I die...

9. INT. TANKSTATION ZATERDAGNACHT (01:00)

*[In het licht van de lantaarns,
kleine volgsports zonder glamour,
lopen Frank en Eddie door een nachtmerrie.
De vloer is de vloer van een slachthuis
overal bloed, lichamen
met gaten in plaats van ogen
kapotgeslagen gezichten,
verwongen hoopjes lijf.]*

*Een borstkas ligt open,
een hoofd is zijn gezicht kwijt,
mensen nauwelijks herkenbaar als mens.]*

EDDIE – Frank, kom hier.

FRANK – Shit...

EDDIE – Frank!

FRANK – O shit Ed...

EDDIE – Deze leeft nog.

FRANK – Mijn broek...

EDDIE – Bel een ambulance.

FRANK – Ik heb in mijn broek gepist...

10. INT. NACHTCLUB IN GELUKKIGER TIJDEN

♪ VIVIAN EN TROUBADOUR –
So in love,
so in love,
so in love with you, my love, am I...

II

11. INT. ZIEKENHUIS   DAG LATER (ZONDAG 20:00)

*[Een ziekenhuis verdeelt de mensheid
in zij die eruit zullen komen
en zij die zullen blijven tot de laatste snik.
En al wordt zijn lichaam bij elkaar gehouden
met verband en rubber slangen
vooralsnog behoort Taxi tot de eerste groep.
Hij begint ergens
achterin het zwartst van zijn gedachten
aan een schreeuw.
Een schreeuw waarmee hij zich
uit zijn eigen zwarte gat schreeuwt.
Zich aan de oneindigheid van het coma onttrekt.]*

FRANK – Eddie?

EDDIE – Ja?

FRANK – Hij komt bij.

EDDIE – Denk je? Misschien ligt hij te dromen.

FRANK – Geen mooie dromen.

EDDIE – Misschien heeft 'ie het verdiend.

TAXI – *[schreeuwt en wordt wakker]*

FRANK – Voorzichtig, niet te snel omhoog komen.

TAXI – *[kreunt]*

EDDIE – Recherche. We hebben wat vragen voor je.

TAXI – *[kreunt]*

FRANK – Rustig Eddie, laat hem eerst even bijkomen.

TAXI – Wat is er gebeurd?

EDDIE – Dat vraagt 'ie aan ons, gevoel voor humor.

FRANK – Je ligt in het ziekenhuis.

TAXI – O. Ja. Natuurlijk.

FRANK – Het schijnt een wonder te zijn dat je het hebt overleefd.

TAXI – Is er wat te drinken? Ik heb een beetje een droge...

FRANK – O ja, natuurlijk. Een glas water?

TAXI – Of een whisky, als je hebt.

EDDIE – Een glas water kan je krijgen.

TAXI – Slechte bediening hier.

FRANK – Vertel eerst maar eens wat er gebeurd is.

TAXI – Eerlijk gezegd weet ik dat niet zo goed.

EDDIE – Dat zal wel.

TAXI – Ik had er niets mee te maken.

EDDIE – Verkeerde plaats, verkeerde tijd, dat verhaal.

TAXI – Zoiets. Ja.

FRANK – We beschuldigen je nergens van...

EDDIE - ...nog niet...

FRANK – ...we willen alleen je verhaal horen.

TAXI – Ik heb niets gedaan. En wat ik wel heb gedaan is me overkomen.

EDDIE – Luister, we hebben een beroerde nacht gehad en zitten met wat vragen.

TAXI – Zit ik in de problemen?

EDDIE – Dat kan je wel zeggen ja.

TAXI – Ik bedoel, meer problemen dan waar ik al in zit?

FRANK – Dat zullen we allemaal nog wel zien. Vertel eerst maar gewoon wat er gebeurd is.

TAXI – Pf... gewoon...

12. EXT. STAD

(ZATERDAG 00:00)

*[In de stad, in al zijn glorie,
in al zijn neongloed en druis,
knipperen de stoplichten oranje
raast het verkeer links en rechts voorbij
en groeien de lantaarnpalen als bomen
in een bos van staal en steen.
De stegen lopen hier nooit dood*

*maar door en door in de eeuwige stad.
Hier fonkelt de coke
omdat er diamant in zit versneden,
hier kruipen de spiritusdrinkers
blind over straat.
De stad ligt met haar benen wijd
lokt iedereen haar bruisen binnen.
Beelden schieten voorbij
auto's die slordig en scheef op de stoep staan,
mensen die gezichtsloos
langs elkaar razen
zonder te botsen.
Flats die als staafdiagrammen
naast elkaar staan geperst
de hoeveelheid brandende ramen
geeft het aantal eenzamen aan
overal het gloeiend licht
van televisie.
Verderop, veel verderop
aan de rand van de stad,
het tankstation.
Een uur eerder,
een aantal levens eerder.
Twee vrouwenbenen verschijnen,
wankel op hoge hakken.
Als dit een filmbeeld zou zijn
zou het flakkeren
op zwart gaan.]*

13. INT. TANKSTATION

(ZATERDAG 00:00)

*[Een oudere pompbediende staat in de deur
hij kijkt naar buiten; niemand.
Hij draagt een versleten overall.
Ter hoogte van zijn vermoedelijke hart
een badge met zijn naam.
De badge is verschoten,
zijn naam niet meer leesbaar.
Op de toonbank zit de jongere bediende.
Hij heeft een buks in zijn handen,
richt op de ratten die rondscharrelen.
De deur zwaait open. Het belletje tinkelt.
De oudere pompbediende grijnst zonder glimlach.
Vivian wankelt binnen, ze bloedt.]*

DE OUDERE – 'Avond.

VIVIAN – [...]

DE JONGERE – Hallo?

VIVIAN – [*Mompelt.*]

DE OUDERE – Zegt u?

DE JONGERE – Zegt het?

DE OUDERE – Geen idee.

DE JONGERE – Wil het?

DE OUDERE – Versta d'r niets van.

DE JONGERE – Hallo?!

VIVIAN – [*Mompelt.*]

DE JONGERE – Misschien een gek.

DE OUDERE – Ziet er niet gek uit.

DE JONGERE – 'n Maanzieke, misschien.

DE OUDERE – Hebben wij. De dag door geen mens, maar om middernacht komt dit hier dolen.

DE JONGERE – Hallo?

VIVIAN – [*Mompelt.*]

DE JONGERE – Wat?

VIVIAN – [*Mompelt.*] Help me...

DE OUDERE – Zegt het?

DE JONGERE – Help me?

VIVIAN – [*Mompelt*] Kunt u me helpen?

[*Vivian stort in.*]

DE JONGERE – O...

DE OUDERE – Dat is, o...

DE JONGERE – Ja...

DE OUDERE – Is het dood?

[*De jongere bediende port met zijn voet tegen het lichaam van Vivian.*]

DE JONGERE – 't Beweegt niet.

DE OUDERE – Zit er adem in?

*[De jongere bediende knielt
voelt met zijn hand bij haar mond.]*

DE JONGERE – Iets.

DE OUDERE – Als er adem in zit, leeft het nog.

*[De jongere bediende
slaat haar in haar gezicht.]*

DE JONGERE – Hé, wordt eens wakker!

DE OUDERE – Doet het iets?

DE JONGERE – Niets...

DE OUDERE – Hebben wij.

DE JONGERE – Is wel een mooie.

*[De jongere bediende
voelt aan haar borsten.]*

DE JONGERE – Lekker.

DE OUDERE – Blijft daar af.

DE JONGERE – Lekker rond.

DE OUDERE – Met je chipsvingers.

DE JONGERE – Jij even?

DE OUDERE – Beter van niet. Weet nooit waar het is geweest.

DE JONGERE – 't Is schoon hoor.

DE OUDERE – 't Bloedt de hele vloer onder.

DE JONGERE – Zacht. Voel maar.

*[De oudere bediende
voelt even aan haar borsten.]*

DE OUDERE – Ja. Zacht. Niet als papier.

DE JONGERE – Zie.

DE OUDERE – Ja. Nou. Nu is het genoeg.

*[De jongere bediende
kijkt onder haar jurk.]*

DE JONGERE – 't Heeft geen broekje aan.

DE OUDERE – Daar mag je niet kijken. Is niet netjes.

DE JONGERE – Hoezo? *Zij* heeft geen broekje aan.

*[De jongere bediende
voelt tussen haar benen]*

DE JONGERE – Warm.

DE OUDERE – Moet dat.

DE JONGERE – Was 't van mij, ik zou 't nooit alleen buiten laten gaan.

DE OUDERE – Misschien is 't een luie.

DE JONGERE – Zou 't bed niet uitkomen.

DE OUDERE – Doen we d'r mee?

DE JONGERE – Mag ik 't hebben.

DE OUDERE – En wat dan?

DE JONGERE – Denk je? Volgooien met loodvrij.

DE OUDERE – Niet bij mij.

DE JONGERE – Zou 't meer een dieseltje zijn.

DE OUDERE – Viespeuk.

DE JONGERE – Kan het toch niet als jij kijkt.

DE OUDERE – Als ik niet kijk wel zeker?

DE JONGERE – Weet jij ervan.

DE OUDERE – Je zou niet weten waar je het moet steken.

DE JONGERE – Wel.

DE OUDERE – Niet.

DE JONGERE – Wel.

[De jongere bediende zoent haar]

DE JONGERE – Wat is dat?

DE OUDERE – Doe nou niet.

DE JONGERE – Droge tong... net papier.

DE OUDERE – Misschien heeft het ziektes.

DE JONGERE – Het is papier!

*[De jongere bediende trekt
met zijn tanden
een bankbiljet uit haar mond.
De oudere bediende
pakt het af.]*

DE OUDERE – Een honderdje.

DE JONGERE – Geef hier.

DE OUDERE – Is niet van jou.

DE JONGERE – *Ik* vond 't.

*[De jongere bediende
pakt het terug.]*

DE OUDERE – Dief.

VIVIAN – *[komt bij]* Hrmpf...

DE OUDERE – Sla d'r op!

DE JONGERE – Wat?

DE OUDERE – Maak het stil!

[De jongere pompbediende slaat Vivian weer bewusteloos.]

DE OUDERE – Moeten het wegmaken.

DE JONGERE – En dan?

DE OUDERE – Dan moeten we ons weg maken. Is niet veilig dit.

[Het geluid van een auto klinkt, dichtbij.]

DE JONGERE – Is dat?

DE OUDERE – Narigheid.

DE JONGERE – Hoe?

DE OUDERE – Narigheid trekt narigheid aan.

[Hij wijst naar Vivian.]

DE JONGERE – Komen ze daarvoor?

DE OUDERE – Waarvoor anders?

DE JONGERE – Benzine?

DE OUDERE – Iemand heeft dit gedaan.

DE JONGERE – Hebben hier niets mee te maken.

DE OUDERE – Willen we zo houden.

DE JONGERE – Weet niet...

DE OUDERE – Sleep 't naar achteren, ik veeg de vlekken.

DE JONGERE – En dan?

DE OUDERE – Dan? Dan is dan. Schiet op.

*[De jongere pompbediende pakt Vivian bij haar oksels
en sleept haar naar achteren.
De wagen is nu zo dichtbij
dat het licht van de koplampen naar binnen schijnt.
Snel grijpt de oudere pompbediende een oude lap
en haalt hem over de bloedvlekken.]*

III

14. INT. TAXI

*[Taxi. Minding his own business.
Hij draait zijn cirkels rond de stad
in een eeuwige spiraal
van klant tot klant tot klant.
Hij is niet gemaakt om te aarden
zijn wortels hebben al zo lang
over het asfalt geschraapt
ze kunnen geen houvast meer klauwen.
Hij pikt de zuchters op
brengt de zoekers weg.
Taxi. Business as usual.]*

TAXI – Goedenacht meneer, gaat u lekker zitten. Leun achterover. Ik breng u waar u wezen wilt. En als u niet weet waar u moet zijn, weet ik het wel voor u.

15. INT. NACHTCLUB (ZATERDAG 23:30)

TROUBADOUR – Vroeger bleef ik nooit te lang op één plek. Ik dacht dat verlangen een beest was dat zich niet kooien liet, maar 's nachts op straat van krocht tot krocht moest kroelen. Tot jij mijn verlangen in je borstkas ving en je jouw hart de mijne liet zijn.

16. INT. TAXI

TAXI – Ik ken deze stad, meneer, ze leeft. Haar lucht zit vol met dromen, op vochtige dagen regent het scherven van gebroken beloftes. Hier komen de zoekers en de zuchters, opgeblazen van verlangen, op zoek naar een naald om tegenaan te kruipen, om uit te spatten. Ze lééft, deze stad, en ik hou van haar!

17. INT. NACHTCLUB (ZATERDAG 23:30)

TROUBADOUR – Het hart moet een vuist die liefde slaat zijn, een lied met een eindeloos vragend refrein. Als ik zing vallen de massa's in zwijm. Mijn stem drijft vrouwen in mijn armen en mannen tot wanhoop. Maar ik zing alleen voor jou. Mijn ogen flakkeren als een alles verterend vuur, de vlammen kruipen naar buiten, al het brandhout mag in één nacht worden verast, want die ene nacht is de enige nacht. En terwijl de vlammen aan jouw wimpers likken, fluweelt Cole Porter uit mijn keel.

18. INT. TANKSTATION (ZATERDAG 23:55)

DE JONGERE – Nog niemand?

DE OUDERE – Niemand.

*[De jongere bediende
richt zijn buks*

schiet op een rat.]

DE JONGERE – Dood.

DE OUDERE – Mooi.

DE JONGERE – Misschien vroeger sluiten? Klik het slot erop en vroem naar huis.

DE OUDERE – Worden we nooit rijk.

DE JONGERE – En? Worden we toch nooit.

DE OUDERE – Waar. Toch best van niet.

DE JONGERE – [*schiet*] Dood.

DE OUDERE – Mooi.

DE JONGERE – D'r komt geen meute meer vannacht.

DE OUDERE – Misschien. Als jij wil gaan.

DE JONGERE – Kan niet. Mag niet in je eentje 's nachts.

DE OUDERE – Ben niet bang.

DE JONGERE – Kan zijn. Maar toch.

DE OUDERE – Komt toch niemand meer.

DE JONGERE – Ze ruiken het als je alleen bent. Ze ruiken dat je weerloos bent.
[*schiet*] Dood.

DE OUDERE – Mooi.

19. INT. TAXI

TAXI – Druk? Ja het is druk, zo is het altijd. Misschien niet druk als op het plein van Djemaâ el-Fna in Marrakech, of als op het strand van Venice Beach, maar toch druk. Niet als in de straten van Mombassa of de stegen van Shanghai, waar het klinkt als een volière. Wist u meneer, dat Aziaten opgewonden raken van schaamhaar? Waar een witje wil lijken op een meisje van twaalf is de gele driehoek pas compleet met een kraag van wuivend riet. Als de sawa's meneer, vochtig en vruchtbaar. Dat lijkt in niets op het barre land tussen de benen van sneeuw witje. Smaak meneer, natuurlijk, geen hogere wiskunde. Maar druk, ja druk, iedereen wil ergens heen of ergens weg.

20. INT. NACHTCLUB (ZATERDAG 23:30)

TROUBADOUR – Ik beheers mijn adem, begeerte laait des te harder op als de eerste vonken worden ingehouden. Pak een zakdoek, want ik ga voor je zingen. Deze is voor jou. Ja jij ja, je weet wie je bent. Zelfs bloeden doe je met een

schoonheid die me doet janken. Ik weet dat je nu ligt te slapen, maar laat me door je dromen breken. Laat me je zeggen dat je me nooit kan verlaten, nooit meisje, nooit. Zolang je de glans in je ogen niet bent verloren, blijf je schijnen, *Night and Day...*

♪ TROUBADOUR –

Like the beat beat beat of the tom-tom
When the jungle shadows fall
Like the tick tick tock of the stately clock
As it stands against the wall
Like the drip drip drip of the raindrops
When the summer shower is through
So a voice within me keeps repeating
You, you, you...

21. INT. TANKSTATION (ZATERDAG 23:55)

DE JONGERE – [*hij schiet*] Dood.

DE OUDERE – Zijn met te veel. Wat je raakt komt met twee terug.

DE JONGERE – 't Vreet alles onder ons weg.

DE OUDERE – Dat doet 't, daar is het rat voor.

DE JONGERE – [*schiet*] Dood.

DE OUDERE – Mooi.

DE JONGERE – Zou groter wild ook zo snel gaan.

[*De jongere bediende richt op de oudere bediende*]

DE OUDERE – Probeer het.

DE JONGERE – Misschien.

[*De jongere richt op een rat, schiet*]

DE JONGERE – Dood!

DE OUDERE – 't Leeft nog.

[*De jongere pompbediende reikt achter de toonbank pakt een slaghout en loopt rustig naar de stuipende rat met twee, drie trage slagen maakt hij de rat af.*]

DE JONGERE – Zo.

DE OUDERE – Zo.

DE JONGERE – Chips?

22. INT. NACHTCLUB (ZATERDAG 23:30)

*[Hij houdt zijn janken in, Troubadour,
het zit in zijn stem, onder zijn stem,
een trilling die direct naar de borst leidt.
Hij klemt zijn rode knokkels om zijn microfoon,
rood van het bloed dat er op ligt.
Bloed dat zich gapend uitrekt,
traag van zijn vingers rolt
en met de rust van een parachutist naar de grond glijd.
Like the drip drip drip of the raindrops,
een glinsterspoor dat naar zijn kleedkamer leidt.]*

23. INT. TAXI

TAXI – Meestal zijn ze beleefd hoor, meneer, maar d'r zitten d'r wel eens tussen die vergeten zijn wie of wat ze zijn. Daarvoor ligt ik mijn vriend onder mijn stoel, altijd bereid me te helpen, roestvrij en onbuigzaam. Soms is het verschil tussen een veilig gevoel en een vervelende akkefietje maar negen millimeter lang.

24. INT. NACHTCLUB (ZATERDAG 23:30)

♪ TROUBADOUR –
Night and day, you are the one
Only you beneath the moon or under the sun
Whether near to me, or far
It's no matter darling where you are
I think of you, day and night...

25. INT. NACHTCLUB (ZATERDAG 23:30)

*[Iemand ligt met de rug tegen de muur.
Iemand heeft een bloedspoor dat de neus in kruipt.
Iemand komt bij, probeert de laatste gedachte
die in het achterhoofd rond nevelt te grijpen
terwijl de mist optrekt.]*

26. INT. NACHTCLUB (ZATERDAG 23:30)

♪ TROUBADOUR –
...night and day, why is it so
That this longing for you follows wherever I go
In the roaring traffic's boom
In the silence of my lonely room
I think of you
Day and night...

27. INT. NACHTCLUB (ZATERDAG 23:30)

[Iemand klampt zich vast aan niets,

*klauwt en klauwt en voelt dan
koud en hard en onvermijdelijk
wat nodig is.]*

28. INT. TANKSTATION (ZATERDAG 23:55)

DE JONGERE – Chips?

DE OUDERE – Stopt je anders vol vet. 'N dag laat zo'n vetklomp los en schiet 'ie zo, boem boem, je hart in. Twee kloppen en je bent dood.

DE JONGERE – Boem boem. [*schiet*] Dood.

DE OUDERE – Mooi

29. INT. TAXI

TAXI – Ach, kijk, we zijn op uw bestemming. Dat is dan een tientje rond en veel plezier bij de meisjes. Mag ik u een tip geven? Loop Lola voorbij, zij heeft het bederf tussen de benen. U kunt beter naar Dolly, zij maakt uw wildste dromen waar.

30. INT. NACHTCLUB (ZATERDAG 23:30)

♪ TROUBADOUR –
...night and day
Under the hide of me
There's an oh such a hungry yearning
burning inside of me.

*[Troubadour slikt,
hij kijkt recht in de loop van een pistool.
Hij slikt. Hij slikt en zingt door.]*

♪ TROUBADOUR –
And this torment won't be through
Until you let me spend my life making love to you

31. INT. TANKSTATION (ZATERDAG 23:55)

DE OUDERE – D'r zitten afdrukken op de poezenplaatjes.

DE JONGERE – Zijn niet van mij.

DE OUDERE – Altijd die poezenplaatjes.

DE JONGERE – D'r zijn hier geen echte.

DE OUDERE – Dan nog.

DE JONGERE – Echte zijn beter.

DE OUDERE – Ik zou van niets weten.

DE JONGERE – Als je de handen van een echte hebt gevoeld...

DE OUDERE – Jij zegt het.

DE JONGERE – Ben jij wel eens aangeraakt?

DE OUDERE – Jij?

DE JONGERE – In Stad.

DE OUDERE – Ja ja. In Stad.

DE JONGERE – Glad.

DE OUDERE – Als papier?

DE JONGERE – Niet als papier. Zacht.

DE OUDERE – Wc-papier.

DE JONGERE – Jij weet niets.

DE OUDERE – Waarom ga je niet terug naar Stad.

DE JONGERE – Doe ik ook.

DE OUDERE – Ja ja.

DE JONGERE – Op een dag. Als ik geld heb.

DE OUDERE – Geld.

DE JONGERE – Dat is wat je nodig hebt.

DE OUDERE – Moet je ze kopen?

DE JONGERE – Huren. Zonder geld kom je nergens.

DE OUDERE – Jij hebt geen geld.

DE JONGERE – Op een dag.

DE OUDERE – Met je chipsvingers.

DE JONGERE – Met je droogkop.

DE OUDERE – En je poezenplaatjes.

DE JONGERE – En je slaplul.

*[De deur zwaait open. Het belletje tinkelt.
Vivian wankelt binnen, ze bloedt.]*

DE OUDERE – 'Avond.

VIVIAN – [...]

DE JONGERE – Hallo?

32. INT. NACHTCLUB (ZATERDAG 23:30)

*[Een schot.
Troubadour valt op zijn knieën.
Zij hemd zuigt zijn bloed op, gulzig.]*

Day and night, night and day!

[Er kon niet eens een afscheid af.]

33. EXT. PARKEERPLAATS (ZATERDAG 23:30)

[Vivian stapt in bij Taxi.]

VIVIAN – Rijden.

TAXI – Doet het pijn?

VIVIAN – Wat?

TAXI – Je neus. Doet het pijn?

VIVIAN – Valt mee. Rijden.

TAXI – Waarheen?

VIVIAN – Weg.

TAXI – Welk soort weg.

VIVIAN – Kan me niet schelen. Weg van hier.

TAXI – Dat is wel heel breed.

VIVIAN – Moet ik een andere taxi pakken?

[Taxi start, ze rijden weg.]

VIVIAN – Dank je.

TAXI – Hier. Zakdoekje.

VIVIAN – Waarvoor?

TAXI – Je bloedt nog steeds.

VIVIAN – O.

[...]

VIVIAN – Ik geloof dat ik even moet gaan liggen.

TAXI – Ben je moe?

VIVIAN – Moe. Ja. Heel moe. Ik moet slapen.

TAXI – Waar gaan we heen?

VIVIAN – Ja. Dat is goed. Breng me daar maar naar toe. [*Ze valt in slaap*]

TAXI – Goed. Breng ik je daar naar toe. Droom je maar veilig, meisje, ik breng je weg. Ik rijd je de straten door, de hoofdweg af, weg uit stad naar een verte erachter. Je slaapt alsof je slapen vermoeiender dan waken is. Je praat in je slaap. Onherkenbare woorden, je mompelt je verhaal in murmel. Ik zal de motor zachtjes laten brullen, blijf maar dromen tot we weg zijn.

34. EXT. DE STRATEN (ZATERDAG 23:45)

*[En Taxi rijdt. De straten door, de stad uit.
Op de radio zingt Vivian...]*

♪ VIVIAN (RADIO) –

Get out of town, before it's too late my love
Get out of town, be good to me please
Why wish me harm, why not retire to a farm
And be contented to charm, the birds off the trees

*[In de achteruitkijkspiegel vervormt het donker,
verandert in een zwarte wagen.
Een schaduw achter het stuur.
Oplichtende ogen.
Taxi trapt op het gas.
De wagen is sneller.
Komt dichterbij.
Dichterbij.
En knalt achterop.
Taxi schokt naar voren.
Vivian gilt wakker.
Geen controle over het stuur.
De wagen ramt Taxi in de flank.
Taxi zwenkt.
Klapt over de betonnen rand.
De snelweg af.
Zijn banden scheuren.
Hij klapt naar voren.]*

*Tegen het stuur.
Zijn auto slaat over de kop.
Dreunt tot stilstand.]*

♪ VIVIAN (RADIO) –
Just disappear, I care for you much too much
And when you're near, close to me dear
We touch too much

*[Als Vivian bijkomt, ziet ze
in de omgekeerde wereld buiten
de zwarte wagen staan.
Tegen de motorkap leunt een man,
onhandig rokend.]*

♪ VIVIAN (RADIO) –
The thrill when we meet is so bittersweet
That darling, it's getting me down
So on your mark get set, get out of town...

35. EXT. BUITEN (ZATERDAG 23:55)

TROUBADOUR – Wakker worden.

VIVIAN – Hrmpf...

TROUBADOUR – Wakker worden.

VIVIAN – Waar ben ik?

TROUBADOUR – Eindbestemming.

VIVIAN – Wat is er gebeurd?

TROUBADOUR – Je hebt een ongelukje gehad.

VIVIAN – Mijn hoofd...

TROUBADOUR – Opstaan.

VIVIAN – Gaat niet.

TROUBADOUR – *[Hijst haar hardhandig overeind.]* Opstaan.

VIVIAN – Ik ben zo blij dat je er bent, liefje.

TROUBADOUR – Ik ben je liefje niet.

VIVIAN – Liefje, doe niet zo gemeen. Ik heb pijn.

TROUBADOUR – Pijn? Heel goed. *[Hij slaat haar.]*

VIVIAN – Au! Waarom doe je dat?

TROUBADOUR – Dat je weet wie je pijn doet.

VIVIAN – Je hebt gelijk, ik heb het verdiend... Ik ben stout geweest.

TROUBADOUR – Je hebt op me geschoten.

VIVIAN – Heb ik dat gedaan? Dan was dat per ongeluk, lieverd, echt waar.

TROUBADOUR – Kijk dan.

VIVIAN – Je schouder?

TROUBADOUR – Jammer, of niet? Je had beter moeten richten. Je had me dood moeten schieten.

VIVIAN – Je bloedt helemaal lieverd, doet het geen pijn?

TROUBADOUR – Natuurlijk doet het pijn.

VIVIAN – Kom eens hier dan, laat mij er maar naar kijken. Zal mama er een kusje op doen?

TROUBADOUR – Ja, mama moet er een kusje op doen.

VIVIAN – Kom dan eens hier grote bruut. Heeft het jongetje zeer?

TROUBADOUR – Jongetje heeft heel erg zeer.

VIVIAN – Dan doet mama er een kusje op.

[Ze kust hem, hij kust terug.]

VIVIAN – Je hebt me de stuipen op het lijf gejaagd.

TROUBADOUR – Het spijt me.

VIVIAN – Je moet ook niet zo hard met autootjes spelen, daar komen ongelukjes van.

TROUBADOUR – Ja.

VIVIAN – Geef me nog eens een kus dan, grote beer. Dan is het nu weer goed tussen ons. Dan neemt grote beer kleine beer zo in zijn grote zwarte wagen mee naar huis en dan gaan we lekker in bad liggen, knuffelbeertjes maken.

TROUBADOUR – En hij?

VIVIAN – Schiet hem dood.

TROUBADOUR – Heb je hem niet meer nodig?

VIVIAN – Nodig? Hij heeft me zijn wagen in gesleurd.

TROUBADOUR – Met geweld?

VIVIAN – Ja. Bruut geweld. Jij hebt me gered. Hij trok me naar binnen en reed weg.

TROUBADOUR – Je moet wel bang geweest zijn.

VIVIAN – Nu jij er bent niet meer.

[Ze kussen. Troubadour pakt haar bij haar nek. Hard.]

VIVIAN – Dat is een beetje hard liefje.

TROUBADOUR – Goed zo.

VIVIAN – Je doet me pijn, je moet lief doen.

TROUBADOUR – Lief doen, ik zal eens lief doen. *[Hij slaat haar.]*

VIVIAN – Waarom doe je dat nou liefje?

TROUBADOUR – Dat weet je best.

VIVIAN – Je had niet zoveel van me moeten verwachten. Het gaat altijd mis als mannen teveel verwachten van een meisje.

TROUBADOUR – Wat?

VIVIAN – Ik kan niet samen zijn met iemand die me niet vertrouwt. Het is jammer, maar ik denk dat het tussen ons niet meer gaat werken. Tot ziens, lieverd, het was een mooie tijd.

TROUBADOUR – Niet zo snel.

VIVIAN – Het heeft geen zin om te blijven dralen. Het is voorbij.

[De Troubadour pakt zijn wapen, richt op Vivian.]

VIVIAN – Maar als je erop staat, dan blijf ik nog wel even.

TROUBADOUR – Op je knieën.

VIVIAN – Ik ga je nergens om smeken.

TROUBADOUR – Op je knieën.

*[Troubadour dwingt Vivian op haar knieën.
Ze trilt, zoekt naar een gevoel,
maar kan niets vinden.]*

*Vroeger zat ze zo op haar knieën
wanneer ze haar gebeden opzei.
Vroeger, tja.
Ze voelt dat Troubadour ook trilt,
omdat de loop van het pistool
dat hij op haar hoofd heeft gezet trilt.
Hij twijfelt, maar ze weet dat dat maar even is.]*

VIVIAN – Het is grappig, ik heb altijd gedacht dat geweld pas begon als je ophield met voelen. Stom hè? Geweld begint pas als je teveel begint te voelen.

TROUBADOUR – Hou je bek.

VIVIAN – Als jij zong, borrelde mijn hart naar boven. Dat heb jij mij geleerd, een borrelend hart. Een hart dat uit de borstkas spat. Dat is helemaal voorbij, als een scharnier dat omgeklapt is. Ik had altijd verwacht dat het geleidelijker zou gaan.

TROUBADOUR – Ik hoef het niet te horen.

VIVIAN – Nee? Je hebt het zelf gedaan. Jij hebt het scharnier omgeklapt. En opeens borrelt er iets heel anders. Gal. Gal dat je terug slikt. Gal dat de luchtpijp in schiet, via je neus naar buiten zuurt. Met zo'n kracht dat je uit je neus kotst. Daar begint het geweld.

TROUBADOUR – Bek!

VIVIAN – Ik had je dood moeten schieten.

*[De Troubadour pakt een honderdje uit zijn zak
propt het biljet in haar mond.]*

TROUBADOUR – Vergeet ik je toch bijna te betalen. Da's niet zo netjes van me. Hoeren moet je betalen. Voor bewezen diensten.

VIVIAN – *[Mompelt door het papier heen.]*

TROUBADOUR – Dag Vivian, het is leuk geweest.

*[Als Taxi zijn ogen open doet,
ziet hij tientallen diamantjes onder zich liggen.
Glas van de verbrijzelde voorruit.
Hij hangt in zijn gordel,
bloed stroomt naar zijn hoofd.
Taxi slikt, probeert te voelen of er iets is gebroken.
Niets, gelooft hij.]*

TROUBADOUR – Nog een laatste woord?

VIVIAN – *[Mompelt door het papier heen.]*

TROUBADOUR – Mooi gesproken.

[...]

TROUBADOUR – Dit gaat mij meer pijn doen dan jou.

*[Troubadour sluit zijn ogen.
Spant zijn vinger om de trekker.
Dwingt zijn vuist om te ballen.
Om de laatste gedachte
uit het hoofd van Vivian te schieten.
Dan ramt een gewicht tegen zijn schouder.
Zijn schotwond vlamt op
Hij wankelt, schiet.
De kogel slaat naast Vivian in de grond.
Troubadour valt, en terwijl hij valt
komt het gezicht van Taxi dichterbij.
Hij grijnst als een hondsdolle hond,
schuim staat op zijn bek
en met zijn voorhoofd breekt hij
het neusbeentje van Troubadour.
Terwijl Taxi en Troubadour door het zand wentelen,
een stofwolk van vuisten en bloed,
grijpt Vivian naar haar tas en rent weg.
Zo hard ze kan, weg.
Ze is bijna aan het einde van haar negen levens.
Ze rent.
Troubadour gooit Taxi weg,
en rent achter Vivian aan.
Taxi blijft liggen.
Eventjes. Eventjes maar.
Dan staat hij op,
klopt de pijn uit zijn kleren,
grijpt zijn pistool de wagen
en strompelt achter Vivian aan.]*

IV

36. INT. ZIEKENHUIS (ZONDAG 20:00)

EDDIE – Hoe lang gaat dit nog duren?

FRANK – Zo lang als nodig is.

EDDIE – Dit slaat nergens op. Teveel tikken tegen zijn kop gekregen, dat is het.

FRANK – Hij moet zijn gedachten ordenen, dat is niet zo gek. Laat hem vertellen.

EDDIE – Tijdverspilling.

FRANK – Even nog Eddie.

EDDIE – Even nog, het zal wel. Ik heb honger.

FRANK – Die Vivian, waar ken je die van.

TAXI – Ik ken haar niet.

EDDIE – Gelul.

TAXI – Écht niet.

EDDIE – Wil je d'r een paar tikken bij? Misschien dat dat helpt.

TAXI – Of... niet écht.

FRANK – Begin anders bij het begin.

TAXI – Het begin? Welk begin?

EDDIE – Ke-ristus.

TAXI – Tijd is vloeibaar zie je, soms rennen er drie uren voorbij in één seconde, andere keren duurt één minuut een hele week.

EDDIE – Dit meen je niet. Frank, alsjeblieft, zeg dat 'ie het niet meent.

FRANK – Er was meer tussen jullie, niet? Iets... romantisch?

TAXI – Iets romantisch?

EDDIE – Of jullie met elkaar neukten, wil 'ie weten.

FRANK – Het begin, ga naar het begin.

TAXI – Ik zal mijn best doen.

EDDIE – Ja vast.

TAXI – Het begin. Er zijn veel beginnen. Teveel misschien.

EDDIE – Hij zit met je pik te spelen Frank.

TAXI – Ik heb nooit een theorie over de liefde gehad. Het was een gebruiksvoorwerp. Iets dat soms prettig was om even aan te raken, en de andere keer niet zo goed uit kwam. Maar de Grote Liefde, de hoofdletterliefde, daar deed ik niet aan. Als je vastgekleefd raakt aan een vrouw, verander je van binnen. Ik kan geen stap achter de andere zetten als ik week ben.

FRANK – Je werd verliefd.

TAXI – Het is geen liefde, het is hypnose.

EDDIE – Dat *is* liefde.

FRANK – Wat weet jij over de liefde?

EDDIE – Genoeg.

FRANK – Zijn derde vrouw staat op het punt hem te verlaten.

EDDIE – Dat de liefde eindig kan zijn betekent niet dat je er niet aan moet beginnen. Zoals jij.

TAXI – Ze was er opeens. En ze ging niet meer weg. Niet uit mijn hoofd. Ik had het kunnen weten, maar ik wist het niet. Ik zag het niet. Ik kan haar niet *echt* zien, zelfs als ik mijn ogen tot spleetjes knijp, blijft ze onscherp.

FRANK – Was dat het begin?

TAXI – Het begin, het einde... Ik weet het niet. Het is een verandering. Op het moment dat zij op haar hakken mijn leven binnen klakte, hield *ik* op met bestaan.

EDDIE – De eerste keer dat je haar zag?

TAXI – Ik stond te roken bij mijn wagen. Avond, koud, rustig. Ik had nog geen vrachtje gehad en het zag er niet uit dat dat nog ging gebeuren. Zulke avonden zitten ertussen, je hoeft nergens heen, alle tijd om een sigaret te roken, alle tijd om je gedachten hun gang te laten gaan en ze als rookslierten omhoog te laten kringelen. Naar nergens. Ik hou van avonden waarin de stad zich koest houdt. Avonden die stil blijven hangen tussen dag en nacht. Er was niets aan de gang, tot ik het klikklak van hoge hakken om de hoek hoorde klakken...

37. EXT. STAD (ZATERDAG 21:30)

[Vivian komt aangelopen, blijft bij Taxi dralen.]

VIVIAN – Wat sta je te kijken?

TAXI – Niets.

VIVIAN – Niets? Dus zo ziet niets eruit.

TAXI – Blijkbaar.

VIVIAN – Ach. Ik had me het niets wat... leger voorgesteld. Maar in de vorm van een taxichauffeur kan het ook, denk ik. Wat maakt het uit.

TAXI – Kan ik je ergens heenbrengen?

VIVIAN – En waarom denk jij dat ik ergens heen wil?

TAXI – Iedereen wil ergens heen.

VIVIAN – Is dat zo?

TAXI – In deze stad wel. Hier kan niemand op één plek blijven.

VIVIAN – Ik moest er even uit, dat is alles.

*[Een wagen rijdt langs
Vivian kijkt om
het geluid sterft weg.]*

TAXI – Die stad kan je aderen binnen dringen, vind je niet? Vergiftigt je van binnen uit. Al dat neonlicht hier. Het kleeft aan je tot je zelf begint op te gloeien. Je kan je nergens verstoppen. Is dat het?

VIVIAN – Wat gaat jou dat aan?

TAXI – Er zitten hier zoveel mensen klem. Klem tussen het leven dat ze leiden en het lijden dat ze leven. Ze kunnen op één dag honderd straten doorkruisen en tegelijk geen stap verder komen.

VIVIAN – *[lacht]* Je praat wel veel, voor niets.

TAXI – Ach.

VIVIAN – Ga je me nog een sigaret aanbieden?

[Taxi geeft een sigaret, vuur.]

TAXI – Getrouwd?

VIVIAN – Kan je het zien?

TAXI – Je ring.

VIVIAN – O ja. Dat verpest het altijd.

TAXI – Niet gelukkig?

VIVIAN – Wat weet jij daarvan?

TAXI – Niets. Gelukkig.

VIVIAN – Hij geeft me wat ik nodig heb.

TAXI – Is dat genoeg?

VIVIAN – Wat je nodig hebt is nooit genoeg.

TAXI – En toch blijf je.

VIVIAN – Jij weet niet zoveel van liefde hè?

*[Een wagen rijdt langs
Vivian kijkt om
het geluid sterft weg.]*

TAXI – Ik weet dat liefde niet iets zou moeten zijn waarvoor je bang bent dat het opeens achter je staat.

VIVIAN – Het komt in vele soorten en maten en nooit op de manier die je verwacht.

TAXI – Of verlangt?

VIVIAN – Misschien moet je dat mooie neusje van je niet al te diep in zaakjes steken die je niet aan gaan.

TAXI – Misschien niet.

VIVIAN – Nee.

*[Even een stilte,
prettig, niet pijnlijk,
gedachten die sippelen.]*

VIVIAN – De dagen worden korter, merk je dat? Kortere dan vorig jaar. Dat horen ze niet te doen, de dagen. De tijd hoort zich aan de afspraken te houden. Ik hou er niet van als iets zich niet aan de afspraken houdt. Daar word ik... treurig van.

TAXI – Alles gaat hier twee keer zo snel. Dan lijkt het korter.

VIVIAN – Zou dat het zijn?

TAXI – Jij bent hier nog niet zo lang, hè?

VIVIAN – Waarom denk je dat?

TAXI – Je ogen. Ze glimmen nog.

VIVIAN – [*lacht*]

TAXI – Mensen die hier te lang zijn verliezen de glans in hun ogen. Ze gaan geloven in wat ze om zich heen zien. En wat ze om zich heen zien is stof. Dus het stof kruipt in de ogen en maakt de ogen dof. Dat is wat gebeurt. Kijk maar naar de meisjes hier, hun ogen glimmen niet.

VIVIAN – Stof genoeg waar ik vandaan kom.

TAXI – Dit hier is goudstof. Net zo ongrijpbaar als glinsters in een zonnestraal. Het verblindt, dat is het enige. Maar jouw ogen glimmen nog, dus jij bent hier nog niet zo lang.

VIVIAN – Het moet ergens anders door komen.

*[Een wagen rijdt langs
Vivian kijkt om,
de wagen stopt,
het raampje rolt open;
Troubadour.]*

VIVIAN – Zo, ben je daar eindelijk?

TROUBADOUR – Het spijt me liefje, ik wist niet waar je was.

VIVIAN – Dan had je me beter moeten zoeken.

TROUBADOUR – Niet boos zijn liefje.

TAXI – Is dat hem?

VIVIAN – Is het geen plaatje?

TROUBADOUR – Met wie sta je te praten?

TAXI – Ik ben...

TROUBADOUR – Bek dicht, ik heb het niet tegen jou. Wie is dat liefje?

VIVIAN – Niemand.

TROUBADOUR – Niemand, hm?

TAXI – Een toevallige voorbijganger.

TROUBADOUR – Heel toevallig, ja.

VIVIAN – Liefje, laat hem, hij is niets.

TROUBADOUR – Niets?

VIVIAN – Niets.

TROUBADOUR – O, dan, dan is het goed.

VIVIAN – Waar was je?

TROUBADOUR – Ik? Ik was... ik zocht jou...

VIVIAN – Ik was hier.

TROUBADOUR – Je weet dat ik me zorgen om je maak als je, als je zomaar verdwijnt, dat moet je niet doen, liefje.

VIVIAN – Vertrouw je me niet?

TROUBADOUR – Zou je nu met mij mee willen komen, iedereen zit op je te wachten. Stap in.

VIVIAN – Laat ze maar wachten, dat vinden ze spannend.

TROUBADOUR – Ze komen speciaal voor jou.

VIVIAN – Ze lopen niet weg.

TROUBADOUR – Nee, je zal... je zal wel gelijk hebben, denk ik... Maar zou je toch... Wat ruik ik toch?

VIVIAN – Niets, je ruikt niets.

[Troubadour stapte uit zijn wagen.]

TROUBADOUR – Nee, laat me eens ruiken.

[Hij ruikt haar adem.]

TROUBADOUR – Heb je gerookt?

VIVIAN – Nee hoor lieverd.

TROUBADOUR – Niet liegen. Je mag niet tegen me liegen, alsjeblieft.

VIVIAN – Ik had even wat frisse lucht nodig, dat is alles.

TROUBADOUR – Frisse lucht, ja, goed, maar dat komt dan toch niet uit een sigaret, liefje?

VIVIAN – Ga jij mij vertellen wat frisse lucht is? Heb je jezelf wel eens geroken.

TROUBADOUR – Ja, maar nee, maar, je weet hoe ik erover denk.

VIVIAN – Het spijt me liefje.

TROUBADOUR – Ja, maar, ik weet niet of spijt genoeg is, ik weet echt niet...

TAXI – Eén sigaretje, wat maakt het uit.

TROUBADOUR – Wat hoor ik toch?

TAXI – Daar ga je niet dood aan.

TROUBADOUR – Liefje, dat was toch niemand?

VIVIAN – Ja, dat was niemand.

TROUBADOUR – Waarom praat het dan tegen me?

TAXI – Zeg, ik sta hier hoor.

TROUBADOUR – Ik zie het, en als je wil blijven staan, hou je je er beter buiten.

TAXI – [*lacht*] Goed, goed, ik hou me er al buiten.

TROUBADOUR – Verstandig.

TAXI – Om één sigaret...

VIVIAN – Hij is bang voor mijn stem.

TAXI – Je stem, als dat het is.

TROUBADOUR – Zij *is* haar stem. Jij kent haar niet hè?

TAXI – Nee, sorry.

VIVIAN – Het geeft niet, dat is ook wel eens prettig.

TAXI – Moet ik je kennen?

VIVIAN – Ach... ik zing wel eens wat, en in ruil daarvoor krijg ik applaus.

TAXI – Applaus hm? Moet prettig zijn.

VIVIAN – Klinkt als regen maar het lest de dorst niet.

TAXI – Waarom doe je het dan?

VIVIAN – Ik blijf dorst hebben.

TROUBADOUR – Liefje?

VIVIAN – Ja liefje?

TROUBADOUR – Waarom sta je daar nog steeds mee te praten?

VIVIAN – Nergens om. Laten we gaan. Ik moet op.

TAXI – Misschien kom ik wel eens naar je kijken. Als je zingt.

VIVIAN – Ja. Misschien. Moet je doen.

TROUBADOUR – Kom, we gaan, ik begin een beetje ongeduldig te worden.

[*Troubadour helpt Vivian in de wagen,
hij slaat haar portier dicht,
loopt naar Taxi.*]

TROUBADOUR – Jij moet een beetje oppassen, geloof ik.

TAXI – Is dat zo?

TROUBADOUR – Ik zou zomaar eens de verkeerde indruk kunnen krijgen, en dan zou ik je zomaar eens open moeten snijden.

TAXI – [*lacht*]

TROUBADOUR – Denk jij dat ik een grap maak?

TAXI – [*lacht*] Nee hoor, dat denk ik niet.

TROUBADOUR – Ik maak geen grap. Grappen zijn voor mensen die niets durven voelen.

VIVIAN [*Vanuit de wagen*] – Kom je nog? Ik begin het koud te krijgen.

TROUBADOUR – Ik kom eraan lieverd.

TAXI – Ga maar, ren maar achter 't vrouwtje aan.

VIVIAN [*Vanuit de wagen*] – Kom nou!

TAXI – Ga nou maar, ze moet op.

TROUBADOUR – Ja.

TAXI – Zingt ze net zo mooi als dat ze eruit ziet?

TROUBADOUR – Ik wil liever niet dat jij het nog over haar hebt.

TAXI – Dan zal ik zelf maar eens moeten komen kijken.

TROUBADOUR – Jij bent niet welkom.

TAXI – Jammer.

VIVIAN [*Vanuit de wagen*] – Liefje! Nu!

TROUBADOUR – Jij blijft uit haar buurt.

TAXI – Misschien.

TROUBADOUR – Als je verstandig bent, blijf je uit haar buurt.

*[Vivian duwt op de claxon
Troubadour stapt in
ze rijden weg.]*

38. INT. ZIEKENHUIS (ZONDAG 20:00)

TAXI – Situaties hebben de neiging complex te worden als ik in de buurt ben. Daarom blijf ik nooit op één plek. Ik hou er niet van als een situatie complex wordt.

FRANK – Dus je nam je verlies en ging naar huis.

TAXI – Ik had er niets over te zeggen, alsof de wind me droeg.

FRANK – Het overkwam je.

TAXI – Ja.

EDDIE – Een onschuldige voorbijganger, een lul op de verkeerde tijd, de verkeerde plek.

TAXI – Ja.

EDDIE – Ik ken het verhaal, ze zeggen het allemaal, maar het is altijd gelul. Wat heb jij te verbergen?

TAXI – Niets.

EDDIE – Iedereen heeft iets te verbergen. Vooral degenen die zeggen niets te verbergen te hebben.

39. INT. NACHTCLUB (ZATERDAG 23:00)

*[Vivian zingt
haar ogen glimmen.
Ze zit gevangen in de bundels licht
die op haar zijn gericht
en ziet niets behalve de felle vlekken
die door het licht in haar ogen worden gebrand.
Er is niets buiten Vivian
die het licht niet weerkaatst
maar het zelf uitstraalt.
Taxi staat bij de ingang,
hij kijkt naar haar, luistert.]*

VIVIAN –
[What a joy to be young *van Cole Porter*]

A girl of sweet sixteen
Believes ev'ry word she hears
When any little boy appears
And plays a love scene.
It would be rather fun
To be sixteen again,
And still have faith in men,
But that's all over now.
I'm twenty-one.

[Tijdens het nummer komt Troubadour naar Taxi.]

TAXI – Ze is mooi hè.

TROUBADOUR – Wat kom je doen?

TAXI – Ontspannen na een dag hard werken. Wat drinken. Beetje muziek luisteren.

TROUBADOUR – Ik raad je aan geen grappen met me uit te halen.

TAXI – Je ziet er gespannen uit. Volgens mij werk je te hard.

TROUBADOUR – Ik weet niet hoe lang ik het volhoud beleefd te blijven.

TAXI – Ik snap het probleem niet.

TROUBADOUR – Ik dacht dat ik je had gezegd dat je niet welkom was.

TAXI – Volgens mij niet hoor.

TROUBADOUR – Ik kan me nog redelijk goed herinneren dat ik je gezegd heb dat je uit haar buurt moet blijven.

TAXI – Oh. Ik zal het vergeten zijn. Mijn korte termijn geheugen is niet meer wat het geweest is.

TROUBADOUR – Dan zal ik je geheugen een beetje voor je opfrissen.

TAXI – Dat is vriendelijk van je.

TROUBADOUR – Ja. Ik ben een echte heer. Loop je even met me mee?

TAXI – Ik sta hier goed.

[Troubadour pakt Taxi bij zijn arm.]

TROUBADOUR – Kom nu maar even mee. Laten we het vriendelijk houden.

TAXI – Ik heb mijn biertje nog niet op.

TROUBADOUR – Dan neem je die maar mee naar buiten.

TAXI – Het is net zo gezellig.

*[Troubadour verstevigt zijn greep
draait de arm van Taxi tot achter zijn rug.]*

TAXI – Goed, goed, als je erop staat...

TROUBADOUR – Ik vroeg het je vriendelijk.

TAXI – Ik ga al, laat me nu maar los.

TROUBADOUR – Ik zou wel willen, maar het lukt me niet. Vreemd is dat, heb jij dat ook wel eens? Dat je lichaam iets heel anders doet dan dat 'ie zou moeten doen? Zoals ik jou nu eigenlijk los zou moeten laten, maar dat dat niet gebeurt... Fascinerend, niet? Loop maar even mee...

VIVIAN ♪ –

What a joy to be young.
And to b'lieve ev'ry love-song that's sung.
What a blessing to be not so clever,
As to doubt if love can go on forever.
Ev'ry day I am told,
You'll be wiser by far when you're old.
But till away the last sweet dream has been flung,
What a wonderful joy
To be in love and young.

40. EXT. ACHTER CLUB (ZATERDAG 23:10)

TROUBADOUR – Ik geloof dat een man beleefd moet blijven, onder alle omstandigheden beleefd moet blijven, maar soms heb ik mezelf niet in de hand. Dat begint het te kriebelen en dan sta ik niet meer voor mezelf in. Humor bijvoorbeeld, daar kan ik dan ineens heel slecht tegen.

[Hij slaat Taxi.]

TAXI – Au!

TROUBADOUR – En pijn, dat beurt me dan weer helemaal op.

TAXI – Ik heb het begrepen, echt, ik heb het begrepen.

TROUBADOUR – Echt waar? Ik denk het niet.

*[Hij slaat Taxi,
en blijft hem slaan.]*

41. INT. KLEEDKAMER (ZATERDAG 23:15)

TROUBADOUR – Je vriendje is komen kijken.

VIVIAN – Wie?

TROUBADOUR – Die niemand, die waar je mee stond te praten, die.

VIVIAN – Ik weet niet waar je het over hebt.

TROUBADOUR – Ik word soms zo verdrietig van je, liefje.

VIVIAN – Jaloezie staat je niet, schatje, je krijgt er een klein mondje van.

TROUBADOUR – Hoe kan ik je vertrouwen als je op iedere straathoek mannen staat te verleiden.

VIVIAN – Het was niets. Niets met niemand.

TROUBADOUR – Ik wou dat ik je kon geloven.

VIVIAN – Geloof me dan maar.

TROUBADOUR – Je had net zo goed meteen op de grond kunnen gaan liggen.

VIVIAN – Wat zeg je?

TROUBADOUR – Niets liefje, sorry, niets. Ik zeg alleen waar het op leek...

VIVIAN – Waar het op leek...

TROUBADOUR – Wil je zo iemand zijn? Iemand die d'r kut over de stoep sleept tot iemand er iets in wil steken? Sorry liefje, dat wil ik helemaal niet zeggen.

VIVIAN – Misschien kunnen we er beter over ophouden nu.

TROUBADOUR – Ja.

VIVIAN – Voor je dingen gaat zeggen die ik écht onprettig vindt.

TROUBADOUR – Ja, liefje, je hebt gelijk.

VIVIAN – Mooi zo. Hoe ging het net, was ik een succes?

TROUBADOUR – Je was prachtig. Je bent altijd prachtig.

VIVIAN – Dank je liefje, nou, geef me een kus.

TROUBADOUR – Voor wie maak je je zo prachtig?

VIVIAN – Je doet het weer.

TROUBADOUR – Nee. Het is alleen... Je doet dit voor hem hè?

VIVIAN – Voor wie?

TROUBADOUR – Voor die... *niets* waar je mee stond te praten.

VIVIAN – Voor wie?

TROUBADOUR – Die vent, hoe lang zie je hem al?

VIVIAN – Ik zei toch dat ik hem niet ken.

TROUBADOUR – Heeft 'ie een grote?

[*Troubadour pakt Vivian vast.*]

TROUBADOUR – Er komt dan iets in mijn buik dat... het is gif en dat gif dat moet er uit. Dat gif dat doet pijn, liefje.

VIVIAN – Het spijt me als ik je verdrietig heb gemaakt, maar wil je me alsjeblieft loslaten nu.

TROUBADOUR – Nee.

VIVIAN – Alsjeblieft...

TROUBADOUR – Het spijt me maar 'het spijt me' is me niet goed genoeg, liefje. Het gif moet eruit, anders blijft het zitten en word ik ziek. Je wil toch niet dat ik ziek wordt, liefje?

VIVIAN – Nee, ik wil niet dat je ziek wordt.

[*Troubadour slaat Vivian.*]

TROUBADOUR – Sorry liefje, ik wil je geen pijn doen.

VIVIAN – Nee...

TROUBADOUR – Het gaat weer, liefje, het gaat weer goed met me.

VIVIAN – Ja?

TROUBADOUR – Ja, dank je wel. Je bent zo lief voor me, zo mooi.

VIVIAN – Ja...

TROUBADOUR – Maar er moeten een paar dingen veranderen liefje. Jij moet aan de ketting, het moet duidelijk zijn wie er hier de baas is. Anders gaat het niet, liefje.

VIVIAN – Jij moet even rustig worden.

TROUBADOUR – Jij bent van mij.

VIVIAN – Ik ben van niemand.

TROUBADOUR – Jij kan mij niet verlaten. Jij kan mij nooit verlaten.

*[Hij slaat haar,
Vivian klapt met haar hoofd tegen de muur
zakt op de grond.]*

TROUBADOUR – Begrijp dat dan, jij kan me niet verlaten. Nooit.

[Hij knielt bij haar.]

TROUBADOUR – Ik wil dat je hier blijft liggen en eens goed nadenkt over wat je allemaal gedaan hebt. Nu ga ik een liedje voor je zingen, alleen voor jou, en als ik terug kom, dan ga jij je excuses aanbieden. Dan ga je een net meisje zijn, dan ga je lief voor me zijn. Dan ga je eindelijk voor me zijn zoals je altijd al had moeten zijn.

42. EXT. ACHTER CLUB (ZATERDAG 23:20)

*[Roest. Dat is het eerste dat Taxi proeft
wanneer hij bijkomt.
Bloed smaakt toch naar metaal?
Taxi proeft roest.
Alsof hij aan iets is blootgesteld,
iets dat hem van binnen uiteen doet vallen in roest.
De deur van de artiesteningang gaat open,
Vivian stapt naar buiten
buigt zich over hem heen.
Ze glimlacht, haar ogen glimmen.
Op de achtergrond, binnen, klinkt muziek.
Troubadour zingt
Night and Day, Cole Porter.]*

♪ TROUBADOUR –
Like the beat beat beat of the tom-tom
When the jungle shadows fall
Like the tick tick tock of the stately clock
As it stands against the wall
Like the drip drip drip of the raindrops
When the summer shower is through
So a voice within me keeps repeating
You, you, you...

VIVIAN – Heb je een sigaret voor me?

*[Taxi grijnst,
met moeite diept hij zijn pakje op uit zijn binnenzak
geeft haar een sigaret.]*

TAXI – Ik heb er een beetje op gebloed. Sorry.

[Hij geeft haar een vuurtje.]

VIVIAN – Je ziet er leuk uit, heb je iets met je haar gedaan?

TAXI – Ja, ik dacht, het wordt eens tijd voor iets anders.

VIVIAN – Staat je goed.

TAXI – Jij ziet er ook niet slecht uit. Rood is echt je kleur.

♪ TROUBADOUR –
Night and day, you are the one
Only you beneath the moon or under the sun
Whether near to me, or far
It's no matter darling where you are
I think of you, day and night...

TAXI – Je zingt mooi.

VIVIAN – Ik weet het. Dank je.

TAXI – Net zo mooi als je eruit ziet.

VIVIAN – Ben je daarom hier? Om me een loos complimentje te geven?

TAXI – Nee.

VIVIAN – Kom je me redden?

TAXI – Je lijkt me niet iemand die redding nodig heeft.

VIVIAN – Jij weet veel van vrouwen, niet?

TAXI – Genoeg.

VIVIAN – Dat denken ze allemaal. Maar ze weten allemaal altijd net het verkeerde. Misschien moet ik jou komen redden.

TAXI – Dan ben je net te laat.

VIVIAN – Dat krijg je als je dat mooie neusje van je zo diep in andermans zaken steekt. Kan je staan?

TAXI – Ik denk dat ik nog even lekker blijf liggen.

VIVIAN – Je moet hier weg. Als hij merkt dat je hier nog bent, zal hij niet zo vriendelijk meer voor je zijn.

TAXI – Dit was vriendelijk?

VIVIAN – Hartverwarmend vriendelijk.

TAXI – En jij?

VIVIAN – Ik red me wel.

[*Taxi staat op.*]

VIVIAN – Je kan in ieder geval nog staan.

♪ TROUBADOUR –
...night and day, why is it so
That this longing for you follows wherever I go
In the roaring traffic's boom
In the silence of my lonely room
I think of you
Day and night...

TAXI – Kom met mij mee.

VIVIAN – Met jou? Wat heb jij me te bieden.

TAXI – Ik... mij.

VIVIAN – Daar kan je lang van eten.

TAXI – Kus me.

VIVIAN – Je bent gek.

TAXI – Kus me.

[*Taxi pakt Vivian beet, hij kust haar. Ze duwt hem weg.*]

VIVIAN – Je smaakt naar roest.

[*Taxi kust Vivian.*]

VIVIAN – Je moet weg.

TAXI – Niet zonder jou.

VIVIAN – Niet zonder mij?

TAXI – Nee.

VIVIAN – Waarom?

TAXI – Ik ben eindelijk op de goede plek, op de goede tijd.

VIVIAN – Ja?

TAXI – Ja.

VIVIAN – Ik moet eerst nog iets doen.

TAXI – Wat?

VIVIAN – Niets. Ik moet mijn spullen pakken.

TAXI – Je hebt niets nodig.

VIVIAN – Kleine meisjesdingen. Ik ben zo terug.

TAXI – Ja?

VIVIAN – Wacht in je wagen.

TAXI – Ik wacht op je.

VIVIAN – Laat de motor draaien.

*[Taxi loopt naar zijn wagen,
bij iedere stap die hij zet
voelt hij het leven weer in zich vloeien,
bij iedere stap doet het minder pijn.
Hij stapt zijn wagen in, start.]*

♪ TROUBADOUR –
...night and day
Under the hide of me
There's an oh such a hungry yearning
burning inside of me.

*[Troubadour bereikt het einde van zijn zang,
ziet hoe zijn lied vlees is geworden
tegenover hem staat.
Vivian glimlacht naar hem,
hij glimlacht terug.
Ze kijken elkaar aan,
zien elkaar zoals ze elkaar al zo lang niet meer gezien hebben.
Een traan drupt uit een meisjesoog,
geroerd door haar ontroering
welt ook een traan op in Troubadour.
Ik had het veel eerder moeten doen
denkt Troubadour
nu valt alles pas echt op zijn plek
dit is de seconde waarin
de wereld stil mag vallen.
En hij ziet hoe Vivian richt.]*

♪ TROUBADOUR –
And this torment won't be through
Until you let me spend my life making love to you

Vivian slikt, sluit haar ogen en schiet.]

TROUBADOUR ♪ –
Day and night, night and day!

*[Ze loopt weg, weg van hier,
naar buiten, weg,
ze stapt bij Taxi in.]*

43. EXT. PARKEERPLAATS (ZATERDAG 23:30)

VIVIAN – Rijden.

TAXI – Doet het pijn?

VIVIAN – Wat?

TAXI – Je neus. Doet het pijn?

VIVIAN – Valt mee. Rijden.

TAXI – Wat is er gebeurd?

VIVIAN – Niets. Rijden.

TAXI – Waarheen?

VIVIAN – Het kan me niet schelen. We gaan. Weg.

TAXI – Jij en ik?

VIVIAN – Ja. Prima. Jij en ik. Rijden nu.

[Taxi start, ze rijden weg.]

VIVIAN – Ik geloof dat ik even moet gaan liggen.

TAXI – Ben je moe?

VIVIAN – Moe. Ja. Heel moe. Ik moet slapen.

TAXI – Waar gaan we heen?

VIVIAN – Ja. Dat is goed. Breng me daar maar naar toe.

[Ze valt in slaap]

TAXI – Goed. Breng ik je daar naar toe.

44. INT. ZIEKENHUIS (ZONDAG 20:00)

FRANK – Verkeerde plek, verkeerde tijd.

TAXI – Ja.

EDDIE – En toen?

TAXI – Toen?

EDDIE – Wat gebeurde er toen?

TAXI – Toen zijn we weggereden.

FRANK – En dat auto-ongeluk?

TAXI – De stad uit.

EDDIE – Het tankstation, wat is er gebeurd in het tankstation?

TAXI – We zijn weggereden. En we rijden nu nog steeds, de straten uit, de stad uit, de wereld uit naar de verte erachter.

FRANK – Je ligt in het ziekenhuis.

TAXI – Het is alsof de stomp van mijn wortels toch iets vast hebben geklampt. Alsof al het onmogelijke in één dag mogelijk is geworden. Ik rij met haar de wereld uit, ik pik geen vrachtjes meer op, de mannen op de stoep, hongerig naar meisjes, dorstig naar drank, naar het vergeten van de dag, steken tevergeefs hun hand omhoog. Ik laat ze staan, ik heb een doel, ik heb haar en buiten haar niets anders en niets anders nodig.

EDDIE – Ze is dood man, denk na, wat is er gebeurd.

TAXI – We rijden de zonsopgang in.

EDDIE – Blijf er even bij.

FRANK – Ik ga een dokter halen. [*af*]

EDDIE – [*slaat Taxi in zijn gezicht*] Blijf hier, kijk me aan, blijf praten.

TAXI – De weg richt recht de zonsopgang in. En zij en ik, wij stralen met de zon. Ik geloof dat ik al heel lang geen zonsopgang meer gezien heb. Het is altijd nacht in de stad, was je dat al opgevallen? Vreemd ding hoor, de tijd. Dag en nacht kantelen naar believen, soms kolkt de tijd recht vooruit, andere keren stroom het terug naar het putje waar het uit is komen borrelen.

EDDIE – Man, waar heb je het over?

TAXI – De zon. Ik heb nog nooit zo'n mooie zonsopgang gezien. Dit is de seconde waarin de wereld stil mag vallen.

V

45. INT. POMPSTATION (ZATERDAG 00:00)

*[De oudere bediende is bezig de vloer schoon te maken
de deur zwaait open, het belletje tinkelt,
Troubadour komt binnen.]*

DE OUDERE – 'Avond, meneer.

TROUBADOUR – Dat ziet er niet zo goed uit.

DE OUDERE – Motorolie, meneer. Moeilijk weg te krijgen. Dik.

TROUBADOUR – Vreemde kleur.

DE OUDERE – 't Is speciale. Kan ik u van dienst zijn?

TROUBADOUR – Ik kijk alleen even rond.

DE OUDERE – Moet de wagen vol?

TROUBADOUR – Niet nodig.

DE OUDERE – Koffie? Chips?

TROUBADOUR – Ik hoef niets.

DE OUDERE – Komt u doen dan?

TROUBADOUR – Dat zei ik al, ik kijk alleen even rond. Drukke nacht gehad?

DE OUDERE – Bent de eerste.

TROUBADOUR – Je hebt hier niet toevallig een vrouw voorbij zien komen?

DE OUDERE – Een vrouw? Hier? *[lacht]*

TROUBADOUR – Zeker weten?

DE OUDERE – Een vrouw zou ik nog wel weten!

TROUBADOUR – Ja. Dat denk ik ook.

[Geluid achter, blikken die omvallen.]

DE OUDERE – Ratten.

TROUBADOUR – Grote ratten.

DE OUDERE – Een plaag.

TROUBADOUR – Ah. Wat is daar?

DE OUDERE – Wc.

TROUBADOUR – De wc. Daar zou ik wel even gebruik van willen maken.

DE OUDERE – Nee.

TROUBADOUR – Nee?

DE OUDERE – Nee. Verstopt.

[Achter wordt de wc doorgetrokken.]

DE OUDERE – O. Verholpen.

TROUBADOUR – Dat komt goed uit dan.

[De jongere pompbediende komt op.]

TROUBADOUR – Je rits staat open.

DE JONGERE – Huh?

TROUBADOUR – Je rits. Open.

DE JONGERE – Ja.

TROUBADOUR – Dan ga ik maar even naar achteren.

DE JONGERE – Waarom?

TROUBADOUR – Pissen, hoezo?

DE JONGERE – Niets.

TROUBADOUR – Probeer terpentine.

DE JONGERE – Wat?

TROUBADOUR – Voor die vlekken op je handen. Terpentine. Helpt tegen motorolie.

DE JONGERE – Motorolie, natuurlijk.

[Troubadour af]

DE OUDERE – Idioot.

DE JONGERE – Wat?

DE OUDERE – Waar heb je het gelaten.

DE JONGERE – Verstopt.

DE OUDERE – Waar.

DE JONGERE – Achter. Achter de dozen.

DE OUDERE – Achter de dozen...

DE JONGERE – Vindt het nooit...

DE OUDERE – Idioot.

*[De oudere pompbediende loopt naar de toonbank.
Hij pakt de honkbalknuppel, houdt hem achter zijn rug.]*

DE JONGERE – Doe je?

DE OUDERE – Voor de zekerheid.

DE JONGERE – Vindt het nooit.

DE OUDERE – Denk je?

*[De jongere pompbediende loopt naar de toonbank.
Hij pakt zijn luchtbuks.]*

DE JONGERE – De zekerheid.

DE OUDERE – Ja.

*[De Troubadour komt weer op,
hij heeft Vivians tas in zijn handen
en sleept haar aan haar haren mee.
Vivian komt langzaam bij.]*

TROUBADOUR – Grote ratten.

DE OUDERE – Ja. Een plaag. *[Hij haalt de knuppel van achter zijn rug vandaan.]*

TROUBADOUR – Jullie zouden gif moeten strooien.

DE JONGERE – Helpt niet. *[Hij haalt de buks van achter zijn rug vandaan.]*

TROUBADOUR – Nee hè, als je er eenmaal last van hebt, dan kom je er nooit echt vanaf. *[Hij haalt zijn wapen tevoorschijn.]*

DE OUDERE – Hardnekkige beesten.

[Taxi komt binnen.]

TROUBADOUR – Heel hardnekkig.

*[Even staat de wereld stil,
kijkt Vivian naar Taxi, lacht,
en Taxi lacht naar haar.]*

VIVIAN – Waar bleef je nou?

*[Troubadour schiet op Taxi.
Taxi valt, schiet, raakt Vivian in haar hoofd.
De jongere pompbediende schiet,
raakt Troubadour in zijn oog.
De oudere pompbediende rent op Troubadour af
begint op hem in te slaan met zijn knuppel.
Troubadour richt zich op,
schiet de oudere pompbediende in zijn hoofd.
De oudere pompbediende tolt rond,
slaat met zijn knuppel de lamp uit, valt.
De jongere pompbediende schiet de Troubadour
nogmaals in zijn oog
en rent op hem af.
Taxi richt zich op,
richt op Troubadour, schiet,
raakt de jongere pompbediende in zijn rug
valt weer neer.
Stilte.]*

46. INT. ZIEKENHUIS (ZONDAG 20:00)

*[Een arts staat bij het bed van Taxi
hij is onscherp, net als Frank en Eddie
die achterin staan te kijken.
Alleen Taxi is scherp, haarscherp,
net als Vivian, die op zijn bed zit
en voor hem zingt.]*

VIVIAN –
...After you, who
Could supply my sky of blue?
After you, who
Could I love?
After you, why
Should I take the time to try,
For who else could qualify
After you, who?
Hold my hand and swear
You'll never cease to care,
For without you there what could I do?
I could search years
But who else could change my tears
Into laughter after you?

einde